

Foranstaltning vil betyde et ret stort Fremskridt for den interesserede Del af den færøske Befolkning, og jeg glæder mig over, at man kan opnaa dette Fremskridt, uden at det betyder nogen Udgift for Statskassen. De Udgifter, som Foranstaltningen medfører for Færøernes Amtskommune, er ret moderate.

Lovforslagets Hovedpunkter er i Overensstemmelse med det Lovforslag, Lagtinget har vedtaget. Dog afviger det foreliggende Lovforslag paa et enkelt Punkt i § 4 noget fra Lagtingets Affattelse. Lagtinget har nemlig foreslaaet, at Sysselmanden i Suderø Syssel skal kunne beklæde Retten efter Konstitution fra Justitsministeriet, naar en saadan Begæring fremsættes af Sorenskriveren, og har ment, at naar Sysselmanden paa Suderø beklæder Retten i Henhold til denne Konstitution, skal han beklæde Retten paa eget Ansvar. Justitsministeriet har haft nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Punkt i Lagtingets Forslag. Ministeriet har ment, at den egentlige Dommer, Sorenskriveren, fremdeles som hidtil skal have Ansvaret for de Forretninger, der udføres paa hans Vegne. Jeg har ikke nogen som helst Betænkelighed ved at tiltræde Forslaget, som det er vedtaget af Lagtinget, men paa den anden Side kan jeg godt forstaa, at der er meget, der taler for, at Sorenskriveren skal beholde det fulde Ansvar for sine Embedsforretninger, hvad enten de udføres af ham personlig eller af andre, der konstitueres i hans Forfald. Ændringen, der her er foretaget fra Lagtingets Affattelse af Lovforslaget, er, om jeg saa maa sige, af mere formel Natur. Forslaget er lige saa godt med som uden denne Ændring, og jeg tror, at Lagtinget ikke har noget imod Lovforslagets Gennemførelse med denne Ændring. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting. Landstinget har jo vedtaget Lovforslaget uden Udvalgsbehandling, og det forekommer mig, at Lovforslaget, som det foreligger, er saa klart, at man ogsaa i dette høje Ting maa kunne fremme det uden Udvalgsbehandling. Jeg skal i hvert Fald tillade mig at henstille, at dette sker, Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget paa det bedste og henstiller, at det fremmes uden Udvalgsbehandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der har været henviste til Finansudvalget (1ste Afdeling).

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B.).

Til Forhandling sattes først den *Justitsministeriet* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 2 af *Udvalget*, Betænkningens Nr. 3 (se Tillæg B. Sp. 625).

Ordføreren (Mads Larsen): Det Andragende, som Udvalget foreslaar Tinget at henvise til Justitsministeriet, er fra forhenværende Lærer ved Landerupgaard I. C. Andersen af Kolding om en aarlig Understøttelse. Ansøgeren er omtrent 61 Aar gammel og svagelig. Han har været Lærer paa Opdragelsesanstalten Landerupgaard fra Maj 1885 til Maj 1911. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er Lærergerning paa disse Anstalter særdeles anstrengende, da det er vanskelige Drengene, som der skal undervises. Han har i dette lange Tidsrum virket under meget beskedne Kaar, idet han begyndte med en Løn af 400 Kr. plus fri Station, og først efter 9 Aar steg Pengelønnen til 700 Kr. I 1908 er Lønnen naaet op til 900 Kr. Fra 1909 indtraadte der en væsentlig Forbedring i disse Læreres Lønningsforhold, idet de fik et Alderstillæg af Staten, saa at Andersens samlede Løn i Penge nu udgjorde 1,950 Kr. Men allerede 2 Aar efter, i 1911, fik han sin Afsked dels paa Grund af Svagelighed og dels vistnok, fordi han ikke passede for den nye Undervisningsmetode, som den nye Forstander paa Anstalten ønskede at gennemføre. Lærer I. C. Andersen er saaledes blevet et Offer for Systemet og fik som Følge deraf kun en meget kort Tid Gavn af Alderstillæget. Med Rette kan det altsaa siges, at han i de første 24 Aar, han arbejdede under denne Anstalt, har levet under meget trange Kaar. Bestyrelsen for Landerupgaard bevilgede ham en Pension paa 600 Kr. aarlig, men denne Pension er utilstrækkelig til hans nødtørftigste Underhold, da han er syg og har maattet gennemgaa en Kur paa Skodsborg Badesanatorium fra 8. Marts til 13. Juni 1913. Der er tilmed Fare for, at det bliver nødvendigt for ham at gentage Opholdet paa denne kostbare Kuranstalt. Andragendet er bilagt med de fortrinligste Anbefalinger